

Punkter synes at ske deroppe. Der er grebet ind i Naturens store Husholdning. Tidligere var der Balance. Det langsommere, fysisk underlegne Menneske havde ved sin Intelligens og sine primitive Redskaber skabt sig en tilstrækkelig Overlegenhed til at kunne leve uden at forringe sine egne Erhvervsmuligheder gennem en for stærk Drift, gennem en Rovdrift. Men nu har man skabt Mennesket bedre Kaar; der findes ikke den naturlige haarde Udvælgelse, som ellers hersker under disse Livsforhold, man har til en vis Grad mildnet den. Derfor tiltager Befolkningen. Samtidig har man givet den Redskaber, som i visse Henseender er bedre, som i andre Henseender er mere skæbnesvangre for de Dyr, mod hvilke de rettes, som virker forringende paa Bestanden deroppe. Dette nødvendiggør, at man, for at skabe Balance, griber ind til den anden Side gennem Fredningsbestemmelser, og disse maa vel til en vis Grad have en international Karakter. Regeringen har forhaabentlig sin Opmærksomhed henvendt paa dette Spørgsmaal: i Tide at faa indledet de i saa Henseende fornødne Forhandlinger.

Med Hensyn til Erhvervene i øvrigt deroppe var det et meget interessant Spørgsmaal, den ærede socialdemokratiske Ordfører (Vilhelm Rasmussen) berørte: Hvad man skal gøre for at opdrage Befolkningen til nye Erhverv. Men Drøftelsen heraf hører formentlig nærmere hjemme i et Udvalg. Jeg skal derfor ikke komme ind derpaa ved denne Løjlighed.

I Forholdet til Danmark er der foruden det store Principspørgsmaal: hvor stærkt man skal koncentrere Forbindelsen til at ske gennem en enkelt Mand, hvilket jeg antager, vor anden Ordfører vil komme ind paa, et særligt Spørgsmaal, som i Grunden overskygger alle andre, nemlig om man skal bevare Monopolhandelen, eller man skal bort fra den. Paa det Spørgsmaal har den ene Kommission efter den anden knækket sine Tænder. Det er ikke lykkedes at faa nogen Løsning paa Spørgsmaalet, man har stadig tegnet det samme Maal, nemlig dette at opdrage Grønlænderne til Frihed, at opdrage dem til at kunne taale, at Landet gives fri, at det aabnes. Der var en Gang i Midten af forrige Aarhundrede et Rigsdagsudvalg, der udtalte, at nu maatte Tiden være inde til en snarlig Aabning. Dette viser, hvor vanskeligt det er at beregne Udviklingen, for vi er jo, efter hvad der staar i Udvalgets Beretning, endnu et godt Stykke fra dette Maal. Grønland maa, deri er vi enige, endnu i nogen Tid, og efter

min personlige Opfattelse endnu i lang Tid, være et lukket Land, hvis vi skal betragte det fra den grønlandske Befolknings Synspunkt. Et saadant Indgreb, en saadan Indsnævring af Handelsfriheden, maa virke meget pinligt paa visse Medlemmer af den højtærede Regering, men vi andre kan tage det noget lettere, vi kommer ikke i den Grad i Strid med vore helligste Principper, naar vi erklærer os villige til at fortsætte med denne Tilstand.

I øvrigt er der fra dansk Side udvist mange prisværdige Bestræbelser for at fremme Erhvervene deroppe, og blandt disse har den ærede Ordfører for Venstre (Vanggaard) fremdraget Anlægget af Oliefabrikken. Vi har fra vor Side betragter denne Oliefabrik med nogen Mistillid, hvis den skal stilles op som et saa værdifuldt Aktiv. Men ogsaa derom vil der blive Løjlighed til at forhandle paa et andet Sted.

Med Hensyn til de retlige Forhold har man allerede tidligere etableret en ganske ejendommelig Tilstand, som maaske — eller man skal vel sige det mere bestemt, som er nødvendiggjort af de særlige grønlandske Forhold. Man sondrer mellem dem, der er undergivet dansk Ret, og dem, der er undergivet grønlandsk Ret, og det maa naturligvis paa mange Punkter volde Vanskeligheder ved Gennemførelsen i Praxis.

Man har allerede tidligere skabt Begrebet: grønlandsk Nationalitet, og er derved kommet lidt ud paa gyngende Grund. Hvordan er Forholdet med Hensyn til den danske Statsborgerret? Man har f. Eks. fastsat, at man ikke kan blive dansk Embedsmand uden at have dansk Indfødsret. Hvorledes gaar det saa med Grønlænderne? De skal jo kunne blive Embedsmænd deroppe, og de har vel egentlig ikke dansk Indfødsret i den Forstand, hvori vi normalt betragter den danske Indfødsret. Ogsaa dette Spørgsmaal mener jeg, man maa have sin Opmærksomhed henvendt paa i Udvalget. Ikke fordi det har saa stor praktisk Betydning i Forholdet mellem Danmark og Grønland, men fordi der af den Slags Forhold, som principielt er ret vidtrækkende, fra anden Side kan drages Slutninger, som kan blive af Betydning for Vurderingen af det statsretlige Forhold mellem Danmark og Grønland.

I Forbindelse hermed vil jeg sige, at vi ser i denne Lov et klart Udtryk givet forudsætningsvis, men bestemt, for at Suveræniteten over hele Grønland tilkommer Danmark. Vi har i den sidste Tid set dette bestridt fra norsk Side, men jeg skal ikke komme nærmere ind paa denne Debat, som